

Da bomo nasprotnike poznali.

Baron — zastopnik kmetijcev.

Na Slovenskem je prodril pri zadnjih volitvah le eden zastopnik kmetijcev in sicer Janez Pucelj. V zadnji številki pa poroča njihov list, da imajo — dva zastopnika. Kdo je drugi? To je baron Schwegl, veleposestnik in lastnik vile na Bledu, kamor se Radič hodi solnčiti. Barona niso upali kandidirati na Slovenskem, pač pa ga je Radič postavil na Hrvaškem. In hrvaški kmetje so si res izbrali gospoda barona za svojega poslanca. Povdariti moramo, da je torej g. baron dr. Schwegl zastopnik Hrvatov, ker slovenski kmetje niso tako politično nezreli, da bi si sami zopet postavljali barone, ki naj zastopajo kmetске koristi. Njihov list seveda čisto molči, da je g. dr. Schwegl — baron. Mesar in baron sta torej zastopnika slovenskih kmetijcev. Čast slovenskim kmetom na Štajerskem, ki so to stranko poslali v — pokoj, ker tu ni izvoljen noben kmetijec-radičev.

»Praznovorni kmetje.«

Ta pozdrav pošilja našim kmetom radičevsko-kmetijski list. Pravi, da se kmetje bojijo, da bi jih klerikalci zamaševali, ako ne bi volili dr. Korošca. Mi pa vemo, da so naši kmetje ne iz strahu, ampak ravno zavoljo svoje politične zrelosti in modrega prevdanka volili SLS. To zmerjanje »Kmetijskega lista« je znamenje onemogle jeze, ki bo pa le njemu škodovala.

»Slovenski Gospodar« je silno razširjen

— tarna zdaj g. Prepeluh, ko ima čas, ker ni izvoljen. On priznava, da je moč politične stranke ravno v časopisu, ker to čuti zdaj tudi na svojih ramah. Zato pa hoče, da bi opustili kmetje »Slovenskega Gospodarja«, ker bi take najlažje dobil v svoje zanke. Nasprotniki delajo z vso silo za svoj list in proti našemu listu. Mi pa delajmo vsepovsod za »Slovenskega Gospodarja«, da bo z novim letom znova v večjem številu prihajal v naše domove!

»Katoličani v treh razredih.«

Prepeluh bo menda res še postal mežnar, ko se peča le s cerkvenimi zadevami. Sedaj je odkazal katoličanom sedeže v katoliški Cerkvi in jih je razdelil na tri razrede. Ker pa še ni vešč svoje nove službe, v katero bo stopil, zdaj ko ni poslanec, je razrede malo zamešal. Res so pri nas katoličani v treh razredih. V prvem razredu so oni, ki izpolnjujejo vse svoje krščanske dolžnosti, tudi tisto dolžnost, da se javno potegnejo za pravice svoje vere. Pucelj in njegovi, ki so odpravili krščanski nauk iz kmetijske šole v Mariboru, katerega je pozneje naš minister Kulovec zopet vpeljal, niso v prvem razredu. — V drugem razredu so ti isti katoličani, ki se pri volitvah kažejo katoličane, ki pa sicer ne vidijo vse leto cerkve od znotraj, ki jim je molitev v družini deveta briga, ki jim je najtežje breme vzdrževanje cerkve itd. Ti katoličani so po veliki večini člani nam nasprotnih strank. Mlačni so postali vsled tega, ker so pod vplivom brezverskega časopisa, ki ga imajo za svoj edini nedeljski evangelij. Teh je toliko, kolikor je kmetijskih glasov za te nam nasprotnne stranke. — V tretjem razredu, to so že bolj živinski vagoni, so pa oni katoličani, ki so v krstni knjigi sicer kot katoliki zapisani, ki pa v življenju uporabljajo vse svoje moči in vse premoženje za boj zoper katoliško Cerkev. To so janičari, huji kot vsi drugoverci. To so oni, ki vodijo politiko zoper katoliške Slovence. To so oni, ki očitajo naši stranki, da je rimska, ker brani pravice katoliške Cerkve. To so oni, ki hočejo verski boj v naši državi, boj, v katerem mora pasti katoliška Cerkev. To so oni, ki napadajo katoliško Cerkev, duhovnike, verske obrede in navade z besedo in tiskom ter jih smešijo. Res v tretjem razredu se vozi precej katoličanov v Sloveniji, pa nekaj vagonov je slovenski narod že prebrnil, da niso do-

speli do Beograda, ostale pa še bo o prvi priliki, posebno če bodo katoličani po deželi, ki so bili do zdaj v drugem razredu, prestopili k nam v prvega!

Nasprotniki se združujejo, mi bi se pa ne smeli!

Vse sili skup, Pribičević-Radič in ne vemo še kako iči se hočejo zvezati, da bi dobili vladno v svoje roke. A vse jim ni nič pomagalo in njihove zveze so se razletele. Ko pa smo mi stopili skup, da bomo vladali z radikali, pa smo naenkrat napravili zločin. Naši ljudje pa vedo, da je naša politika dobra, ker demokrati vpijejo!

Demokrati z dolgim nosom.

Po svojih listih so demokrati raztrobili, da bodo oni v zvezi z Radičem in morda z Davidovičem prevzeli vladno. Pa se ni nič tega zgodilo! Z dolgim nosom hodi zdaj g. Gregor Žerjav po Beogradu, Kramar pa za njim!

Demokrati zoper Slovence.

Demokrati so v Beogradu strastno agitirali zoper to, da bi SLS stopila v vladno. Izmislili so si najgršo laž, češ, da je papež zapovedal dr. Korošcu, da mora v vladno. Nekateri srbski krogi so res mislili, da je tako in zopet je padlo na Slovence-katolike nezaupanje. Toda ministrski predsednik Vukičević se ni dal kljub tem lažem premotiti ter je izvršil prvi del dogovora z dr. Korošcem. Demokrate si pa naj Slovenci zopet zapomnijo, kako so nastopili zoper Slovence, posebno kadar bodo zopet prišli med nas s »slovenskim« naslovom.

Državna politika.

V NAŠI DRŽAVI.

SLS je stopila v vladno. Če tudi nasprotniki SLS povdarjajo, da nič ne pomeni SLS v Beogradu in da je bila le volilna laž, da bo šla v vladno, je pa zdaj vendarle res, da je SLS stopila v vladno. Dobila je eno najvažnejših ministrskih sedežev — socialno ministristvo, ki ga je prevzel poslanec dr. Gosar. Za sedaj je ta ureditev do začetka skupščinskih sej, nato pa dobi SLS še eno ministristvo, oziroma mesto ministrskega namestnika v prosveti ali v kmetijstvu.

Naš minister za pomoč ponesrečenim. Letos je bilo leto ujim in posebno kmetijski sloj je težko prizadet. Naš minister r. Gosar je takoj pri prvi seji prodril z načrtom, da se prizadetim proži pomoč. Ministrski svet je ministra g. dr. Gosarja pooblastil, da on to zadevo uredi.

Demokratski blok je razpočil, predno se je še sklenil. Pribičević je hotel na vsak način sestaviti blok, ki bi naj prevzel vodstvo države v svoje roke, pa če bi v tem bloku bil tudi sam Radič. Največ nad je stavil na Davidoviča, ki pa je povzročil le to, da je Pribičević res svoj načrt pred javnostjo razgalil, nato pa — osramočen ostal sam. Demokratskega bloka ni in ga ne bo.

Vlada ima veliko večino. Ako seštejemo glasove onih političnih skupin, ki sestavljajo sedanjo vladno, vidimo, da ima vladna velikansko večino, ker ima od 315 poslancev sama do 200 glasov.

Narodna skupščina se sestane dne 5. oktobra. Ta dan, pa tudi že dnevi pred 15. oktobrom bodo zelo živahni. Posamezni poslanci se bodo strnili v klube, bodisi, da jih združijo z drugimi, ali imajo svoje. — Klub naših poslancev je dozdaj imel svojo sobo. Ker pa v smislu blejskega dogovora med Vukičevićem in našim voditeljem dr. Korošcem sodeluje naša stranka v vladi in sicer na račun moči radikalne stranke, ki je našemu klubu morala odstopiti eno mesto, se bo to sodelovanje nadaljevalo in poglabilo. To pa na ta način, da bodo naši poslanci skupno z radikalnimi ustanovili enoten klub za enoten nastop v parlamentu. Dne 5. oktobra bo torej naš klub stopil v parlament enoten in močen. Zdaj pa bo Radič lahko lagal, če mu bo hotel le kdo verjeti, da je predsednik našega kluba — rimski pa-

pež. S to intrigo so mogli zdaj zadnjikrat delati zapreke naši stranki in našemu narodu.

Radič gre sem ali tja, kamor kdo hoče. Radič se je že pobahal, da ima s Pribičevićem najboljše zveze in ga je hvalil na vse pretege, kakor ga je nekoč zmerjal in napadal. Ker pa tu skozi ne pride do vlade, se je obrnil na drugo stran ter se ponudil — radikalom, da se takoj vtopi v njihovo stranko, če hočejo. To je smola, da hočejo, dokler Radič ne opusti svoje politične nestalnosti.

V DRUGIH DRŽAVAH.

Razmerje z Bolgari se ni poslabšalo in to vkljub temu ne, da imamo sedaj v Macedoniji pravo vojno z upornimi četami, ki jih imenujemo makedonskuvoje, ker hočejo, da se Macedonija loči od nas ter priklonijo Bolgarski. Listi so sicer poročali, da je naša vlada poslala v Soliju, glavno mesto Bolgarske, protest, vendar to ni res. Nasprotno, med obema državama vlada že prav dobro razmerje.

V Italiji so vroča tla! Prvo, kar dela v Italiji naravnost domače vojne, je lakota in revščina revnih slojev. V mnogih krajih namreč so se uprli kmetje in delavci ter napadli fašistske pisarne ter jih razbili. Prve upore je Mussolini s krvavo silo sicer zatrl, vendar tla dalje in bo kmalu švignil požar domače vojne, ki zna državo uničiti, ako je ne bo dobil preje kdo drugi v roke. — Drugo, kar je zelo velika nevarnost, da povzroči državni prevrat, je spor med kraljem in Mussolinijem. Mussolini je znal kralja zelo v koži potisniti, posebno še, odkar je propadel s svojim načrtom, da bi svojo hčerko spravil v kraljevo sorodstvo. Kralj je sedaj sprejel znamenitega politika Giolittija ter mu poročal o postopanju Mussolinija. Giolitti je nato javno nastopil za pravice kralja. Italija se izjavlja za njega in proti Mussoliniju. V listih vlada ne pusti o tem ničesar pisati, a med ljudmi gre od ust do ust vest, da se nekaj pripravlja. Dokaz v to je tudi nastop fašistov zoper Slovence, katerim so uničili vsa društva, liste, organizacije ter jih z vojaško silo gonijo v svoje organizacije. Hočejo jih namreč imeti privezane, ko jim bo v Rimu in drugod huda predla. Mussolinijev nasilje nad našimi bo strlo, zlomilo se bo po pregovoru, ki ga je zgodovina izpričala: Vsaka sila le en čas trpi.

Francija in Rusija sta imeli hudo preizkušnjo. Pisalo se je že, da bosta postali popolnoma sprti, pa se je spor že precej polegel. Rusija bo odpoklicala svojega zastopnika v Franciji, Rakovskega, ki je s svojimi intrigami, katere pa so prišle na dan, to zmešnjavo povzročil.

Anglija je izpremenila svojo politiko. Do zdaj nam Anglija ni bila preveč naklonjena. Posebno mala antanta ji ni bila kaj pri srcu. Zadnji čas so se mnogi angleški listi potegovali celo za izpremembo mej na korist Madžarski in to med madžarsko ter rumunsko državo. Rumunija je namreč dobila velik del bivše Madžarske. V tem delu so madžarski grofje imeli velikanska veleposestva, ki pa jih je rumunska vlada razdelila. To je bogataše razjezilo, pa so plačali nekaterim politikom na Angleškem, da so se začeli potegovati zanje. Zunanji minister angleški pa se za to ni zmenil in se je postavil v tem sporu na stran Rumunije. S tem svojim nastopom je pa izpremenil popolnoma dosedanje stališče, zato je tudi nam bolj naklonjena angleška zunanja politika, ker Mussolini ne uživa več njenega varstva ter ga je zdaj tudi Madžarska izgubila.

Kaj je novega?

Duhovniške spremembe. Kaplan v Rušah g. Gregor Zafosnik pride za drugega kaplana v Konjice. Anton Medved, ki je bival v začasnem pokloju v Dramljah, je nastavljen za kaplana v Dobovo. G. Peter Pribičič, provizor v Dobjem pri Planini, pride za kaplana v Ruše. Jurij Lebič, dosedaj II. konjiški kaplan, dobi mesto prvega kaplana. G. Anton Tomazič, provizor v Žičah pri Konjicah, postane župnik istotam. Leben Alojz, kaplan v Poljčanah, je postavljen za provizorja pri Sv. Križu nad Mariborom. Las-

Zena molči. Vidi se na njej, da bje strašen duševni boj. Nato nekoliko pomisli, vzame možu kozarec in predno je mogel Tuzar preprečiti, ga z enim požirkom izprazni. Berenyl si oddahne. Z očitajočim glasom se obrne k detektivu:

— Vidite, vidite! — Ona je imela prav!

Zena poslednjikrat zakriči, potem se pa zgrudi . . . Umrla je . . .

Drama se konča . . .

Tuzar je hitel na policijo, da poroča o tem, kar se je zgodilo. Deziderij Popp je ravno podpisal zapisnik o zaslišanju, ko je detektiv vstopil v kapetanovo sobo.

Vse je spokojno priznal . . .

Januš Golec:

Ženin jezik je našel . . .

Smelo trdim, da je sicer majhna Sotelska dolina v dobi trgatve ravno tako lepa in privlačna kakor Slovenske gorice. Po Bizeljskem, Št. Petru, Bučki ter Vranski gorci in Virštajnu ne omanjajo klopoteči čas bratve, pač pa pokanje iz topičev njen pričetek. Celo trgatve se lahko diviš nad gostoljubnostjo obsotelskih vinorodnih krajev. Med berači so tudi Zagorci in na večer trgatvenega dne obhajajo srčno pobratimijo: ukanje, slovenska ter hrvaška pesem. Ko so se razšle ženske, ostanejo moški sami pri nadelavanju preš ter pri prešanju samem, ki trpi po cele noči. Pokanje preše moti metanje kart in slovenski ter hrvaški prešači si zaupavajo doživljaje celega leta. Vesela je Obsotelska dolina, ko shranjuje sad trte, gostoljubna in zaupljiva ob trgatvenih dneh, večerih in nočeh tudi napram tujcu.

Bog mu daj srečno večnost, nekako ognjišče radosti in poštene zabave ob večerih trgatve je bil Bištelakov Jaka. Vse je poznalo od Rogatca do Brežice tega suhega moža, ki te je srečal vedno smehljajočega obraza. Vinski prekupec je bil, posedal sam razsežen vinograd z vilo, veselilo se je Bištelakove lastnine še skrbno obdelano posestvo. Od vseh strani dober, priljubljen ter spoštovan mož je bil Jaka. Treba še posebej omeniti, da je podpirala tri vogle

Bištelakove sreče njegova Mica, ki mu je bila žena ter gospodinja in pravem pomenu besede.

Ko so začeli Bištelakovi trgatve, je bliskalo, se kadilo ter pokalo z Bučke gorice in vabilo vse prijatelje v Jaketov vinograd. Zbralo se nas je vsak trgatveni večer precejšnje število v Bištelakovem vrhu, kjer smo se gostili ter rajali.

Pred leti sem se divil tudi jaz gostoljubju Bištelakove gorice. Na večer je začelo deževati in sem moral močiti pri prijatelju. Ker so deževne noči tako vabljive za spanje, me je peljal Jaka kmalu v spalno sobo. Tu sem videl v kotu križ, nad posteljo Marijino podobo in pod to pod steklenim zvoncec na srebrnem podstavku navadno okablano ter do polovice dogorelo svečo. Imajo navado, da podveznejo pod steklo voščene Marijine kipe, križe, vence, a nikdar mi še ni obviselo oko na tako skrbno shranjeni stari sveči.

Jaka je uganil premetavanje mojih misli, pomignil zadovoljno s konci mustač, se nasmešnil ter pokazal proti sveči z izpovedjo: »Ta sveča je začetek moje zemeljske sreče.«

Po teh besedah sem bil toliko pameten nego popreje. Morda je hranil prijatelj krstno, ali obhajilno, ali celo — mrtvaško svečo. Zmajeval sem z glavo v negotovosti. Jaka je naročil najboljšega, sedla sva vsak na svojo posteljo. Že po prvem kozarcu so se stresle Jaketu mustače v radosti, pomežiknil je zadovoljno z levim očesom in začel tako-le:

»Ker si že bolj v letih in boš mogoče rabil nauk iz mojega življenja, ti bom zaupal uganko z mojo zakonsko srečo. Ko sem se ženil, sem bil ena zadolžena revščina. S sestvom samim ni šlo, moral sem poseči po vinski trgovini, ki me je porinila kmalu na zeleno vejo.

Jaz na trgovanju, moja Mica pri gospodarstvu ter gospodinjstvu in kmalu so rekli ljudje: Bištelakoma se godi dobro!

Da boš prav razumel pomen te-le sveče pod Marijino podobo, te moram opozoriti na to, da poznam danes dobro ženski spol po njegovih lepih in grajevnih navadah. Vsaka mlada žena in seveda tudi kmečka skuša dobiti moža pod peto. Ena se peha za tem ciljem z jezičnostjo, druga s kujaostjo, tretja z vzbujanjem ljubosumnosti, četrta z močnim nastopom napram okolici itd. Moja danes že leta

in leta tako sladka ter dobra Mica me je silila na tla pod žensko peto s kujaostjo. To je bilo seve prva leta v zakonu, ko srkajo drugi mleko ter med sreče. No, ko sem se vračal s kupčijskih potov, tolikokrat iz mlade Mice ni bilo dobiti besede. Ni šlo z ljubkostjo, ne s prijaznostjo, ne s ostro besedo — Mica je molčala liki grob. Nekaj jo je napihnilo, stopala je trdo po samih petah, dajala ukaze vsem v hiši; zame ni imela niti pogleda, kaj šele besede po celi teden! Po preteku večdnevne tišine sem moral priti jaz s prijazno besedo. Kar na lepem se je razblinila Micina kujaost in bil sem zopet njen preljudi Jaka — njeno vse na svetu!

To napihavanje ter kujanje se je ponavljalo bogzna kolikokrat na leto. Nikdar mi ni zaupala, zakaj me mrevrari ter trpinči s trdovratno molčečnostjo. Najina zakonska sreča je že bila zatonila tako globoko, da sva si v dobi ženinov velikih petkov pisala, kar je bilo neobhodno potrebno pri gospodarstvu. Kolikokrat sem se vrnil ves utrujen na noč domov, ugledal ženo pokrito z odejo preko glave, segel z roko na omaro, ker tamkaj me je čakal listek. Drugo jutro je odnesla Mica odgovor in molčala sva kot dva trapista.

Vsega je bilo s časom dovolj pri hiši, le ženin jezik se je izgubljal od časa do časa in to je kalilo srečo obeh. Ker Mica le ni odnehala z udarci kujaanja, sem sklenil, da ne začnem prvi z besedo, ako bova tudi stiskala jezik za zobe do smrti.

Nisva izmenjala besede že celih 14 dni. Govorili so na kratko le listki z omare. Po celotedenski kupčiji sem legel brez pozdrava Mice ves truden k počitku. Iz globokega spanja me vzbudi pok v ušesu. Planil sem izpod odeje, po levem ušesu me je nekaj nabijalo ter praskalo, da je bilo jojl! Legel sem na napadeno uho, vse dobro . . . Da bi ga vrag, zopet bobnanje ter prasketanje, da mi je bilo za ponoreti. S prstom sem štoral po notranosti ušesa, za par trenutkov mir in olajšanje — a ponovni pik — pik — rsk, da bi se bil pognal iz kože.

Jaz izpod odeje bliskoma pokoncu, s prstom v uho, — kletvice iz mojih ust; ženka pa je hrlila v najmočnejšem spanju, ne meneč se za moje peklenske muke. Bobnanje in brenkanje po ušesu je doseglo višek neznosnosti. Sinil sem s postelje, začel hoditi gor in dol — no, sedaj je šele bil pravi vrag! Že v pol zmedenosti sem pozabil na obljubo,

baher J., kaplan pri Sv. Lenartu v Sl. g., je postavljen za provizorja pri Sv. Bolfenku v Slov. gor. Sajovic Jakob, provizor pri Sv. Petru v Gornji Radgoni, za kaplana pri Sv. Lenartu v Slov. gor. Kovačič Peter, stolni vikar v Mariboru, je imenovan za profesorja na gimnaziji v Celju.

Sestanek duhovnikov tretjerednikov. Dne 4. oktobra, ob desetih dopoldne, bo sestanek duhovnikov tretjerednikov in katehetov za gornjegrajsko dekanijo v nazarskem samostanu. Vabljeni!

Patrijarh Dimitrije v Mariboru. Preteklo soboto je došel v Maribor poglavar srbske pravoslavne cerkve patrijarh Dimitrije. Do Pragerskega sta mu šla naproti general Spasić in načelnik pravoslavne cerkvene občine g. Miović. Na kolodvoru v Mariboru so ga pozdravili veliki župan dr. Schaunbach, v imenu mesta podžupan g. dr. Lipold, polkovnik Luković, dr. Ipavc in ruski svečenik, ter mala deklica, ki mu je poklonila šopek cvetlic. Patrijarh Dimitrije je bil ves čas svojega bivanja v Mariboru gost našega škofa g. dr. Karolina. Pred kolodvorom je čakal na patrijarha škofijski voz, v katerem se je ob spremstvu velikega župana g. dr. Schaunbacha in škofijskega tajnika g. Umeka odpeljal v vojašnico kralja Aleksandra. Tu ga je sprejel v ornatu prota Trbojevič, nakar se je vršila zahvalna služba božja. Po dokončanih molitvah se je odpeljal patrijarh v škofijsko palačo, kjer ga je sprejel in pozdravil gostitelj presvetli škof dr. Andrej Karlin. Patrijarh Dimitrije si je v soboto in nedeljo s posebnim zanimanjem ogledaval službo božjo v naši stolnici ter se pohvalno izrazil o globoki vernosti katoliških Slovencev, kar je dozdaj že opazil na svojih potih po Sloveniji. V nedeljo popoldne je bil v škofijski palači intimen banket, s popoldanskim brzovlakom pa se je patrijarh odpeljal iz Maribora. Milosrdni nastop patrijarha na eni strani, ter velika gostoljubnost presvetlega škofa dr. Andreja Karlina na drugi strani je v mariborskih krogih napravilo najboljši utis.

Strašen vihar po Slovenskem Štajerskem. Od nedelje na ponedeljek je bil po Štajerskem strašen vihar, ki je povzročil velikansko škodo. Vihar je divjal najbolj od Maribora preko Dravskega polja, Slovenskih in Haloških goric. Prva poročila, ki smo jih danes prejeli, so uničujoča. Po Dravski dolini je bil grozovit nalič, da je Drava izredno visoko narasla. Nad Mariborom je bila nevihta z viharjem in gromom, podobna oni v petek večer. Krog desetih zvečer je bil nalič, da je teklo po vseh ulicah v potokih. — Hujše je še divjal vihar nad Ptujem, kjer je odkrival strehe, podiral drevesa, pri čemer je bila posebno prizadeta vas Spuhlja pri Ptuj, nad katero se je zavrtel zračni vrtnec. Med ljudstvom je vsled silnega viharja nastala velika razburjenost, kateri se je pridružil strah za vinograde, ko je začela padati debela in gosta toča. — Nad Haloškimi goricami je toča opravila v nedeljo zvečer vso trgatve, ker je zbila skoro vse grozdje, da so ga šli ljudje pozneje samo še pobirati. Ljudstvo, ki živi v teh krajih skoro izključno samo od vinskega pridelka, je v velikih skrbah za najnujnejše življenjske potrebščine, hrano in obleko, ker si zdaj tega ne bo moglo nabaviti. — Pri Sv. Bolfenku pri Središču je nastal v tem viharju nenadoma strašen požar, ali od strele ali po drugem nesrečnem slučaju. Hiša in vsa gospodarska poslopja posestnika Mlinariča so bila nenadoma v plamenu. Z največjo težavo so rešili ljudje golo življenje ter svojo živino. Vse drugo je uničeno. Od vseh strani so sicer prihajali ljudje gasiti, ali nihče ni mogel blizu, ker je vihar metal plamene kar po tleh. Ker je bil posestnik bolj malo zavarovan, za pridelke, ki jih imel že spravljene, seveda nič, je zelo hudo udarjen ter potreben obče podpore. — Ker so po slednji naliči, posebno pa še nedeljski vihar, napravili velikansko škodo našim vinogradnikom, bodo tamošnji poslanci SLS podvzeli vse korake, da se jim odpomore. Ministrski svet je pred kratkim sklepal v tej pomoči za slučaj vremenskih nesreč. Upamo, da bo uspelo, na kakšen način odpomoci težko prizadetim.

Velikansko neurje nad Mariborom. Dne 23. t. m. zvečer je divjala nad Mariborom huda nevihta z bliski in stre-

lo. Vsled silnega dežja so narasli potoki. Voda je prihrula s Kalvarije in z veliko silo vdrila na Koroško cesto, koder ravno gradi stavbena družba Accetto celik kanal za mestno občino. Radi kanalizacije je cesta razkopana na široko in 6 m globoko, jarki so bili podprti z deskami in tramovi, a vendar te naprave niso zadostovale za izredno neurje v jeseni. Vodni tok je zalil jarek in udobnil cesto na obeh straneh. Uničene so varnostne naprave, ves material, vodovodne in plinske naprave. Škoda je nepregledna. — Strela je udarila v električne naprave z visoko napetostjo v mestnem vodovodu, skočila v transformator, poškodovala naprave in onemogočila obrat, katerega so pa kmalu zopet vzpostavili. — Na Teznu je strela udarila tik šole. Tega se je železničarjeva soproga Marija Straus tako ustrašila, da jo je zadela kap. Pogreb je bil v ponedeljek.

Uradne ure na oblastnem odboru. Mnogi ne upoštevajo navodil in prihajajo tudi z dežele v Maribor h oblastnemu odboru ob času, ko ne morejo nič opraviti. Uradne ure v pisarnah za stranke so vsak delavnik od 8. do 12. Oblastni odborniki pa sprejemajo le: predsednik dr. Josip Leskovar vsak dan razen nedelj in praznikov ob 10; odbornik Marko Kranjc v ponedeljek in četrtek od 11 do 12; odbornik dr. Andrej Veble v sredo in petek od 11 do 12; odbornik Alojzij Zupanič v torek in petek od 11 do 12; odbornik Jurij Kugovnik v ponedeljkih in sobotah od 11 do 12.

Smrtna nesreča v Scherbaumovi kovačnici v Mariboru. V ponedeljek popoldne se je dogodila v Scherbaumovi kovačnici v mariborskem mlinu smrtna nesreča. Kovača Andrej Lorbec in Josip Eiletz sta v svrhu upogunjavanja razgvala cev, ki se rabi pri parnih pečeh. Razgreti del cevi se je pa nenadoma s tako silo upognil, da je oba v delo zatopljena kovača treščil po glavah. Lorbeca so z razbito lobanjo prepeljali v bolnišnico, kjer je v dveh urah umrl od strašne poškodbe. Poškodbe Josipa Eiletza k sreči niso smrtonosne. Lorbec zapušta ženo in malega otroka.

Uboj. V soboto proti večeru so popivali fantje v krčmi Prah v Spodnji Sv. Kungoti. Pri krčmarjenju je pomagal cestni mojster Štefan Polenčak. Med od alkohola razgretimi fanti je prišlo do prepira in razgrajanja. Polenčak je prepirljivo svaril, miril in odpravil iz gostilne. Po policijski uri se je napolit Polenčak proti domu na Zgornjo Kungoto. Razjarjeni in maščevanja željni pretepači iz Prahove gostilne so Polenčaka na povratku pričakali, planili po njem in ga pretepali s palicami tako močno, da je obležal. Slučajno se je pripeljal mimo zasebni avto, ki je zbitga naložil in ga prepeljal v mariborsko bolnico. V bolnišnici so sprevideli zdravniki, da Polenčaku ni več pomoči in ga je na njegovo željo prepeljal mariborski rešilni oddelek k njegovi žalujoči družini, kjer je izdihnil v nedeljo ob pol enajstih. Ubiti je bil radi poštenosti, miroljubnosti ter delavnosti obče priljubljen ter spoštovan. Zapušta mlado ženo in pet nedoraslih otrok v starosti 1 do 6 let. Surove ubijalce zasleduje orožništvo.

Razglas mariborskega mestnega magistrata. Z ozirom na okolnost, da je med prebivalstvom mesta razširjeno mnenje, da so nove stanovanjske zgradbe oproščene vseh občinskih doklad in naklad, naznanja mestni magistrat, da to ne odgovarja resnici ampak, da so: 1. nove zgradbe oproščene samo občinskih doklad na državni davek, dokler so iste oproščene državnega davka; 2. da se na prošnjo pobira z veljavnostjo od 1. jan. 1924 naprej gostaščina, vodarina in kanalska pristojbina od stanovanjskih prostorov od potom komisije ugotovljene najemnine, ki približno odgovarja najemnini stanovanj v starih zgradbah. Župan: dr. Leskovar s. r.

Umrla je v Limbušu Alojzija Urbas, omožena Robič, v 75. letu. Pogreb je bil 23. t. m. v Limbušu predpoldne ob 10. uri.

Vihar in ogenj. Na Remšniku je na kvaterno nedeljo nastal ogenj okrog 4. ure popoldne pri Ofiču, posestvo Šoberjevo iz Marenberga. Vihar razsaja že dva dni, od časa do časa je tako silen, da se poslopja majajo, drevje podira ter se lomi; tako je iz dimnika nesel iskro v slamo pri hlevu, pa hipoma je bilo vse v plamenu. Ljudje so prihiteli,

ker je pa le predalec okoli sosesčina, ni bilo kaj več pomagati. Pes priklenjen je zgorel in drugo vse. Majer Tomaž Hartman, priden delavec, zvest katolik, trpi največjo škodo. Kdor bo kaj zmožel, bo pomagal, tako bi bilo prav! Vihar je pa tudi vso ajdo omlatil. Polna je bila, zrela in sedaj je vsa na tleh. Sadja ni bilo, le tuhtint kaka hrushka in jabolka, pa vse črveno in sedaj je vihar vse potresel.

Pri Sv. Pankraciju je letos še služba božja drugo nedeljo oktobra in prvo novembra. Lepi so bili letošnji dnevi tam gori, le cerkvena životari v pomanjkanju, ker verniki nimajo potrebnih daril.

Cerkvena tatvina na Vranskem. Dosedaj še neznan umovci je v noči med 25. in 26. t. m. izvršil tatvino v tukajšnjih župnijski cerkvi. Prikradel se je bil v cerkev, še predno je cerkovnik ob mraku vsa vrata zaklenil. Eden izmed nabiralnikov je s silo odprl ter ga popolnoma izpraznil; drugega se mu ni posrečilo odpreti, čeravno je to z vsó silo poskušal, kar priča pokvarjena in napol razdejana ključavnica in zatvora. Ko je cerkovnik zjutraj zgodaj prišel v cerkev, je našel ena vrata odprta; cerkveni tat jih je bil od znotraj odklenil ter potem z ukradenim denarjem (par sto dinarjev) izginil v temno noč.

Zopet poplave v Savinjski dolini. Vsled petkovih neviht in naličev je narasla Savinja zopet za 2 m nad navadno stanje. Ker ni bilo mogoče dosedaj popraviti na več krajih razdrthih nasipov ob Savinji, se razliva voda spet po njivah in travnikih, da uniči še to, kar je ostalo od zadnje poplave. Ker se je že začela jesen z vsakotedenskimi poplavami, ki bodo vedno bolj rušile že načete nasipe in ker ne more država takoj temeljito popraviti vseh predorov v nasipih, se bodo morali prizadeti posestniki sami zganiti in zadelati vsaj za slo potom občinske tlače te predore, da se obvarujejo vednih poplav.

Smrtna nesreča. V St. Petru v Savinjski dolini se je smrtno ponesrečil 60 letni delavec Franc Miklavžin iz Dobrte vasi. Pri nakladanju telegrafskih drogov so se ti zvrnili nanj ter mu prelomili desno nogo v zgornjem delu. Na posledicah je umrl dne 24. t. m. v celjski javni bolnici.

Samomor. V ponedeljek, dne 26. t. m. ob 6. uri zjutraj se je obesil v Celju v Prešernovi ulici št. 22 30 letni Ivan Baumgartner, mizarski pomočnik pri Westenu. Našli so ga v delavnici že mrtvega. Kakor pravijo, je bil sicer vesten in priden mož, a je v nedeljo zvečer zapravil pri igri ves svoj denar. Zapušta ženo in 4 otroke.

Požar. V noči od nedelje na ponedeljek je pogorelo v Kasazah pri Petrovčah g. Sribarju veliko gospodarsko poslopje in kozolec z vsemi poljskimi pridelki in z gospodarskim orodjem. Zavarovalnica je majhna in zatorej škoda tem večja. Kako je ogenj nastal, doslej še ni pojasnjeno. K sreči stoji poslopje bolj na samoti, ker se sicer pri hudem vetru, ki je razsajal to noč, došlim požarnim brambam ne bi posrečilo omejiti ognja. Hiša je ostala nepoškodovana.

Smrt pod vozom. V graščinskem gozdu v Pišecah je 16. t. m., v petek, Miha Matalin s svojim sinom nakladal bukova drva, ki sta jih hotela peljati s parom konj na dom v Prosinac na Hrvaško. Ko sta prišla že blizu Podgorja in sta imela najslabšo pot že za seboj, se je naenkrat na nekem ovinku, kjer je cesta visela, nagnil voz, se prevrgel in zadel tako nesrečno poleg voza idočega Miha Matalina, da se je onesvestil in kmalu nato umrl.

Umrla radi uživanja mesa besnega vola. V vasi Goričice v Hercegovini se je pripetila grozna družinska nesreča. Pred nekaj tedni je poginil stekel vol. Kmetje so ga, namesto da bi vola zakopali, razsekali in meso posušili. Pred nekaj dnevi je prišlo to meso na mizo. Kmalu je zbesnela žena Milka, a takoj nato njen mož Ilija Učkal. Drugi dan sta oba v težkih mukah umrla.

Velika letalska nesreča v Nemčiji. Na progi Berlin-München v bližini Fleidsa je te dni ponesrečil aeroplan D 585. Pilot in štirje potniki, med njimi nemški poslanik v Washingtonu, Matzau, so ubiti.

Ogromen požar v Novem Sadu. V Novem Sadu je na nepojasnen način izbruhnil ogenj v hiši dobrovoljca Romana

da ne bom ogovoril prvi žene, planil k njeni postelji, jo vzdrnil z obema rokama:

»Mica, za božjo voljo in pet ran Kristusovih, jaz bom znorel, pokliči pomoč!«

Je odprla ljubko oči, me pogledala sočutno in vprašala: »Jaka moj, kaj ti je prišlo?«

Saj že nisem mogel več govoriti od nemira v ušesu, le kazal sem nevzdržnost položaja. Ženka me je privila k sebi in mi ugotovila ušesnega vlomilca s prijaznim: »Norček ti, bolha ti je zašla v uho, ti skače po bobenčku in radi tega ta ropot. Sem k meni naskloni glavo, bo brž vse dobro!«

Z lasmi od kite mi je ugovila bolho. Bobnanja ter pokanja je bilo konec. Z ženo sva govorila, kakor bi ne bilo med nama nikoli 14dnevnega molka.

Veliko pozneje za tem mi je pošepnila Mica prav v levo uho, da mi je ravno ona upuhnila v spanju iz papirnatega štoroka bolho in to radi tega, da me je prisilila kot prvega k besedi.

Po doživljanju z bolho sem že bil čisto pod Micino peto in niti misliti nisem upal, da bi začela ona po izpuhteli ku-javosti prva z zbesedo. Najin zakonski raj je vznemirjala še naprej kača ženske trdovratnosti. Bil sem že tako sit Micinega napihavanja, da sem se udajal pijači. Najbrž bi bil danes pijanec, da me ni otela iz tega prepada ta-le sveča.

Žena je bila zgubila jezik že za dobrih deset dni. Ravno v ta čas je padla zlata poroka njenih staršev. Kupila si je za to slovesnost novo svileno obleko. Brez mene ni mogla na oheč in radi tega me je klicala na jubilej potom listka na omari.

Na večer pred zlato poroko sem se vrnil bolj kasno. Žena je že hrgolila, ko sem vstopil s to le svečo v spalno sobo ter segel po običajni papir na omaro. Sam Bog je hotel tako, da mi je padel listič iz roke na tla in odfrčal bogzna kam pod postelj. Pokleknil sem, gorečo svečo v roko in hajdi po kolenih pod posteljo. Tudi pod ženinovo posteljo ni bilo papirja, drsal sem proti stolu, na katerem je počivala ravno ženina — svilena obleka. Krilo je viselo s stola skoro do tal in najbrž je frknul Micin listek nekam pod to kinklo. Z gorečo svečo sem kresil tik pod lepo zloženo obleko ter tipal z desnico po tleh, ko je planila Mica kot razjarjen ris po koncu ter zaupila:

»Za Boga milega, kaj pa iščeš tako dolgo, kaj pa kresiš z gorečo svečo, boš mi še novo kinklo užgal!«

Čisto mirno sem odložil svečo na tla, sedel, pogledal razjarjeni ženi v oči, nekaj se mi je zablisnilo v glavi — bil je gotovo žarek samega sv. Duha — milo se mi je storilo pri srcu in rekel sem mehko proseče:

»Mica, tvoj jezik mi je padel z omare, se mi skril pod tvojo novo židano krilce, a ga tudi tukaj ne morem najti.«

Kakor bi posinilo solnce z vsemi palečimi žarki na severni tečaj, tako se je raztalil led kujaev togete na obrazu moje Mice. Dvignila me je lastnoročno s tal, pobrala svečo, jo postavila na mizo, postal sem deležen objema prisrčne ljubezni, kakor bi se bila pravkar vrnila od prve poroke. Razvezal se je Micin zavezani — zgubljeni — a najdeni resnični jezik in priznala mi je, da je začela ona kot prva z besedo in to prvič, odkar sva poročena ter si greniva življenje z molkom. Obljubila mi je, da bo zlata poroka njenih staršev, najina ponovna poroka sreče in to brez nepotrebnega napihavanja.

Od one noči ni zgubila moja žena do danes več jezika. Lahko trdim, da je postal zame v oni noči pri brleči sveči najden Micin jezik ključ do popolne zakonske sreče in zadovolja.

Kaj ne, prijatelj — čudno! Koliko zakonskih mož bi žrtvovalo vse, ako bi hotele njihove jezične ženske izgubiti vsaj za nekaj časa jezike; za me je bila nepopisna muka izguba ženinovega jezika. Za enega je ženin jezik pekel; za drugega raj, ali pa ključ do zakonskega paradiža. Vsa količ-kaj izobražen mož, ki dobi mlado ženo, lahko opili njeno obrambno orožje — jezik v ključ do zemeljskih nebes ali pa v ključavnico za peklenška vrata že tukaj na tem svetu.

Vidiš, s to-le pokablano svečo sem odtalil Micino ku-javost za vedno, našel njen jezik in v spomin na to najdbo sreče sem shranil svečo pod stekleni zvonec in ga postavil pod Marijino podobo. Ta sveča mora ostati v veseli gorici, ki je za nju z Mico simbol zakonskega paradiža, katerega sem odklenil z najdenim ženinim jezikom.

Pila sva pozno v noč z veselimi Bištelakom in razdrila še marsikatero na račun zakonskega jezika. Jaka me je pro-sil, naj molčim o najdbi Micinega jezika in zaupavam to skrivnost šele nekaj let po smrti obeh srečnih Bištelakov.

Naša društva.

Sv. Lenart v Slov. gor. Orliški krožek v St. Lenartu vprižori v nedeljo, dne 2. oktobra, ob treh popoldne v Nar. domu (Arnau) spodbudno, sedanjemu času primerno igro s petjem »Ukradeni biseri«, ki opisuje moč molitve in čiščenje Marijino. Ker tamošnji krožek ima prvi nastop na odru, zato tem prisrčneje vabi prijatelje orlovske mladine k veliki udeležbi — odbor.

Sv. Ana v Slov. goricah. Dekliška zveza priredi v nedeljo, dne 2. oktobra 1927, prelepo igro s petjem: »Dve materi« po večernicah v Društvenem domu. Pridite v obilnem številu!

Sv. Benedikt v Slov. gor. Kam gremo v nedeljo, dne 2. oktobra, popoldne po večernicah? V Društveni dom, koder bodo naši vrli tamburaši lovili »Anarhista«. Na sporedu je tudi tamburanje, šaljiva pošta ter amerikanski zapor. Domačini in sosedje prijatelji poštene zabave prisrčno povabljani! — Odbor.

Sv. Lovrenc v Slov. goricah. V nedeljo, dne 16. oktobra priredi tukajšnje katoliško prosevetno društvo zanimivo predavanje s filmom in skiptičnimi slikami o Marijinih prikazovanjih v Lurdu ter o znamenitostih te svetovne božje poti. Kdo ne bi rad videl saj v slikah tega srečnega kraja, kjer se je prikazala Marija ter se je zgodilo veliko čudežev. Vsa si bo lahko ogledal, ker se vršijo kinopredstave po rani, po pozni službi božji ter po večernicah. Tudi iz sosednih far vabljeni!

Ljutomer. Ljutomerski Orel vprižori v nedeljo, dne 2. oktobra, v Katoliškemu domu dve šaloigri »Nagačeni strice« (enodejanka) in »Trije tički« (dvodejanka). Če se hočete pošteno nasmejati, pridite pogledat. Začetek ob pol štirih popoldne. K prav obilni udeležbi ljudstvo vabi — odbor.

Opoltnica. Zadnja nedelja je bila pri nas manifestacija orlovskega dela. Ogromne množice ljudi so prisostvovala te-lovadnemu nastopu. Prireditelj je počastil tudi naš tukajšnji rojak, predsednik oblastne skupščine in mariborski mestni župan dr. Josip Leskovar s svojo družino, ki je s svojim prijaznim občevarjem z ljudmi pokazal, da kljub svojemu častnemu mestu še ni zgubil stika z ljudstvom. Njegova pri-jaznost je napravila na vse globok vtis. Med udeleženci je bil tudi mil. g. arhidijakon konjiški Franc Tovornik, ki še

čarnovskega. Ogenj se je radi močnega vetra naglo širil. Zgorelo je do temelja pet hiš, a tri so zelo poškodovane. Na pomoč so prihitela gasilska društva iz raznih krajev. Z velikim trudom se jim je končno posrečilo požar omejiti. Škoda znaša dva milijona dinarjev.

Skoraj vsa vas zgorela. V nedeljo popoldne je nastal v Sv. Petru pri Ogulinu strahovit požar, ki ga je povzročila iskra tovarnega vlaka. Zgorelo je 21 hiš. Požar je trajal vso nedeljo popoldne in vso noč. Šele proti jutru so ga omejili. Prebivalcem je ogenj uničil vse njihovo premoženje. Več kmetov se je pri gašenju smrtnonevarno ponesrečilo.

Postajenačelnik — vlomilec. Policija v Velikem Bečkereku je izsledila po dolgem iskanju tolpo vlomilcev, ki je plenila že skozi tri leta tovarne vozove na progi v bližini Velikega Bečkereka. Kolovodji sta bila postajenačelnik v Samušu Anton Zorič in njegov pomočnik, poduradnik Putijan. Putijan je bil pred tremi leti še velik siromak, danes je pa bogat možakar, ki posojuje ljudem denar proti odušnim obrestim. Ob priliki hišne preiskave so našli pri njem 29 menic, glasečih se na velike vsote. Čedna železniška službenca sta pod ključem.

Orožnik v silobranu streljal na množico. Orožnik Tadič je aretiral te dni ob priliki sejma v Bogatiču nekoga mladega, ker je kradel grozdje. Medtem ko je gnil orožnik tatu na orožniško postajo, se je zbrala velika množica ljudstva. Ljudje so hoteli orožniku aretirancu iztrgati. Zato je potegnil orožnik sabljo. To je ljudi tako razkačilo, da so ga hoteli linčati. Medtem mu je prišlo na pomoč narednik Bibnikar. Ker množica kljub temu ni odnehala, je oddal Tadič med ljudi strel iz službenega revolverja ter ranil enega od napadalcev težko, drugega pa lahko. To je tako izdalo, da se je množica razbegla na vse strani.

Strašen požar v Kanadi. V poslopju katoliške misije v Barelju ob jezeru Lagrange (Kanada) je izbruhnil te dni požar, ki se je tako hitro razširil, da se niso mogle rešiti niti vse usmiljenke še manj pa vsi otroci. Ena usmiljenka in 19 otrok je našlo smrt v plamenih. Spričo pomanjkanja primernih gasilnih priprav, požara ni bilo mogoče udušiti, vsled česar je pogorelo poslopje do tal.

Velika železniška nesreča v Rimu. Iz Rima poročajo: Med posebnim vlakom, s katerim se je vračalo 1100 bojevnikov s sestanka bojevnikov v Neopolju proti Firenci in nekim tovarnim vlakom je prišlo na postaji Rim—Tiburina do groznega trčenja. 57 oseb je bilo težje ali lažje poškodovanih. Takoj uvedena preiskava je ugotovila, da je nesrečo zakrivilo železniško osebje. Krivci so bili nemudoma suspendirani od službe, vrhutega se bodo morali zagovarjati pred sodiščem.

Strašna osveta prevaranega moža. V Coviglianu se je te dni odigrala krvava drama. Paskvale Manara je obdožil Vincence Ferri-a, da ima z njegovo ženo ljubavno razmerje. Počakal ga je in mu dal 20 zabodljivcev z nožem. Nazadnje mu je še odsekal glavo in jo vrgel na gnoj. Policija ga je aretirala in oddala sodišču.

Neverjetno, toda resnično! V težko zadrego je spravila vse angleške zdravnike neka Andree Alombert. V teh dneh pride v London, kjer jo bodo preiskali prvi specijalisti. Je to sicer popolnoma normalno dekle, le eno posebnost ima, da namreč nikdar ne spi. Kadar je utrujena, počiva stoje, ne da bi zgubila zavest, to se pravi, da ne spi nikdar. Da bi kdo 20 let ne spal, tega do danes še ni bilo slišati in to je pač osamljen slučaj, ravno zato pa stoji zdravnik tukaj pred uganko. Kadar bodo uganko rešili, bomo tudi mi objavili vsem našim cenjenim čitateljem. Zaenkrat samo toliko dodamo, da se v glavnem mestu našega lepega Prekmurja in sicer v Murski Soboti dne 14. novembra vrši žrebanje velikanske loterije v korist kat. dijaškega zavoda »Martinišča«. Skrajni čas je torej, da si vsak čimprej poskrbi kar največ srečk. Dobijo se na domačih župniščih in pri ravateljstvu Martinišča v Murski Soboti. Vsaka stane le samo 5 Din. Zraven se dobi položnica.

Pri Devici Mariji v Puščavi je najbrž kak izzletnik izgubil žepno uro. Dobi se v župnišču v Puščavi.

vedno z zanimanjem sledi orlovskemu delu. Dalje smo opazili med množico ljudi oblastnega poslanca g. Brudermana, gg. župane treh občin in mnogo drugih odličnih osebosti. Vsi pa so hvalili telovadni nastop, kajti točke so bile izvajane tako točno in lepo, da so morale navdušiti vsakega. Slavnostni govornik — č. g. Ivan Rancigaj, kateremu je društvo ob tej priliki izročilo tudi diplomu častnega članstva — pa je celi prireditvi dal pravo vsebino. Orel je ta dan pridobil znova na ugledu in upamo, da bo marsikdo, ki mu je dosedaj stal le ob strani — stopil v njegove disciplinarne vrste.

Sv. Jurij ob južni žel. V nedeljo, dne 2. oktobra, obhajajo tukajšnje kat. prosvetno društvo 25letnico svojega obstanka. Pri ustanovitvi društva je govoril g. dr. Anton Korošec. Društvo je prav živahno delovalo skozi vseh 25 let; zasluga gre vlt. g. dekanu Valentinu Mikuš in č. gg. kaplanom, ki so tukaj pastirovali. K proslavi 25letnice je društvo povabilo g. dr. Antona Korošeca. Na sporedu je tudi igra: »Mlada Breda«. Prijatelji društva, prisrčno vabljeni! — Odbor.

Dramlje. V Dramljah, kjer še dosedaj nismo imeli nobene kršćanske organizacije, je sklenila naša za dobro stvar vneto mladina ustanoviti si Orla. Ta želja se nam je v nedeljo, dne 18. t. m., izpolnila, ko smo proslavili ustanovitev orlovskega odseka in orliškega krožka. Bratje Orli in sestre Orlice iz celega celjskega orlovskega okrožja so se našemu vabilu odzvali in prihiteli k nam, da čim veličastnejše proslavimo našo ustanovitev. Spored je bil sledeči: Zjutraj smo se odpeljali na okinčanih vozovih in z godbo na čelu na bližnjo železniško postajo v St. Jurij, kjer so nas čakali naši že težko pričakovani gostje bratje Orli in sestre Orlice, katere je med vožnjo v Dramlje ljudstvo povsod navdušeno pozdravljalo. Po sprejemu je bila služba božja. Cerkveni govor je imel naš priljubljeni, za orlovstvo vneti č. g. župnik. Po službi božji se je vršilo pred cerkvijo ljudsko zborovanje, kjer so nastopili razni govorniki, ki so nam slikali namen in pomen orlovstva. Popoldne smo imeli telovadni nastop bratov Orlov in sester Orlic ter obojega naraščaja. Telovadbi je prisostvovalo mnogo občinstva od blizu in daleč, ki je telovadec navdušeno ploskalo. Da se je naša prireditev izvršila tako veličastno, je predvsem zasluga naših č. gg. duhovnikov, osmošolca br. Kolarja, slavnostnih govornikov, č. g. Pavla Vesenjaka in vseh naših prijateljev.

Zadruga čevljarstvih mojstrov v Mariboru vabi vse svoje člane, da se udeležijo s svojimi ženami in družinami častne seje, katere se vrši v ponedeljek, dne 3. oktobra t. l., ob 7. uri v Gambrinovi dvorani z dnevnim redom: Poklonitev diplome bivšemu dolgoletnemu načelniku g. Josipu Beraniču ter naknadno prosta zabava. — Anton Krajcar tč. načelnik.

Dr. Valerija Valjavec, Maribor, se je preselila v Aleksandrovo cesto št. 6 (Zadružna gospodarska banka) ter ordinira od 8 do 9. in od 14. do 16. ureč 1287

Gospodarstvo.

Mariborski oblastni odbor za povzdigo živinoreje. Mariborski oblastni odbor je določil iz postavke za kmetijstvo za nabavo plemenskih bikov 62.000 Din. Ti biki se bodo razdelili najbolj revnim podeželskim občinam, ki si same ne morejo nakupiti prvovrstnih plemenjakov. Nadalje je določenih od oblastnega odbora 10.000 Din za živinorejsko razstavo v Konjicah in 5000 Din kot podpora oblastnemu konjarskemu društvu.

Pregled nove okrajne ceste. Že za časa svetovne vojne je začel štajerski deželni zbor graditi novo cestno zvezo Lišična—Prevorje—Sv. Urban—Košence in proti Sv. Juriju ob južni žel. Ta važna cestna zveza vodi preko zelo težavnega terena in še manjka do izgotovitve 5 km. Sedaj se gradi cesta v najbolj plazovom izpostavljenem kraju skozi Košence. Za gradbo ni bilo nikoli dovolj denarnih sredstev na razpolago in radi tega se je delo zavleklo tako na dolgo. Mariborski oblastni odbor je nakazal podporo 200.000 Din in še bo, ker bo napel vse sile, da bo cesta končana in cela predana prometu enkrat prihodnje leto. Radi počasnega napredovanja gradbe so nastale razne govorice, češ, da se delo nalašč zavlačuje, da se gradi cesta skrajno slabo in da so pri delu obogatele razne osebe. Te dni je pregledal celo gradbo te ceste šef oblastnega gradbenega oddelka iz Maribora g. inž. Fišer in ugotovil, da je delo zelo solidno, je pri počasnem kapljanju denarnih podpor izredno hitro napredovalo in so se vsa izdana denarna sredstva uporabljala izključno le v gradbene svrhe. Zadnje poročilo g. inž. Fišerja je lepo zadoščenje za stavbenega in res poštenega podjetnika našega vrliga g. Vrečka in načelnika kozjanskega okrajnega zastopa g. M. Tomažiča.

Mariborski okrajni zastop. Mariborski okrajni zastop je imel v ponedeljek predpoldne polnoštevilno obiskano sejo pod predsedstvom gerenta g. dr. A. Vebeta. Ob tej priliki so sklenili, da bo nadaljeval zastop vsa započeta cestna dela. Nova cesta iz Maribora čez St. Peter se bo nadaljevala za 3 km, ona iz St. Ilje na Velko bo letos dograjena. Na delne stroške okrajnega zastopa je odpotovalo dne 28. t. m. v Avstrijo 30 posestnikov. Namen tega poučnega izleta je: ogledati si pri avstrijskih naprednih posestnikih živinorejo in moderno gospodarstvo. Nadalje bo razdelil okrajni zastop med vzorne živinorejce 10 plemenskih bikov brezplačno. Težki tovarni avtomobili in predvsem avtomobusi zelo močno poškodujejo okrajne ceste: Maribor—St. Lenart, Maribor—Zgornja Sv. Kungota, Maribor—Ptuj in Maribor—Ruše. Lastniki zgoraj omenjenih avtomobilov bodo morali prispevati k popravilu okrajnih cest po posebnem ključu. Na tej zadnji seji so se obravnavale tudi smernice bodočega proračuna. Izbrpno poročilo sledi.

Stanje vinogradov na Štajerskem. Izredno toplo vreme zelo ugodno vpliva na zorenje grozdja. Dočim je prejšnji teden brani portugizec imel 15 do 16 stopinj sladkorja, ga ima ta teden že 18—19 stopinj. Zorenje grozdja torej naglo napreduje. Se dva lepa, solnčna tedna brez drugih nesreč, in imeli bomo blago, ki ga bomo lahko šteli med najboljše. Ljudje zelo prodajajo mošt, ker nujno potrebujejo denarja, premožnejši pa čakajo na pretok, ker bo tedaj ponovno veliko vpraševanje po vinu.

Cene novemu vinu. Cene se ravna po stopinjah sladkorja pri moštu. Oni, ki so zgodaj trgli in imajo slabše blago, bodo pač manj dobili zanj. Cene so sledeče, seveda ne

povsod enake, a povprečno se ravna po tem: 16 do 17 stopinj 4.50 do 5 Din, 18 do 20 stopinj 5 do 6.50 Din, 20 stopinj dalje 7 Din in še več. Sortirana vina imajo povprečno po 0.50 Din pri litru več. Šmarica in druga manj vredna vina nimajo nobene prave cene, kupujejo to pijačo le oni gostilničarji, ki so zadovoljni s poceni blagom, če tudi je slabše kakovosti.

Okrajni odbor šentlenartski nam piše: Občine se opozarjajo, ki se imajo biki naknadno za licencovati, da jih priženejo na sejmov dan dne 4. oktobra v St. Lenart, kjer se bo po drž. veterinarju in članih okrajnega odbora vršil pregled ob 11. uri dopoldne, na dvorišču Arnušove gostilne.

Rimske toplice. Zelo prijetno presenečenje nam je napravila sadjarska in vrtnarska podružnica v Šmarjeti pri Rimske toplice dne 18. t. m. Presenetila nas je z jako lepo in v vsakem oziru uspešno sadno razstavo. Z negotovostjo in celo z nekakim nezaupanjem se je pripravljala ta prva prireditve v laškem okraju. Vendar nas je nepričakovani uspeh prepričali, da so bili vsi tozadevni dvomi neupravičeni. Brez dvoma je ta gospodarski uspeh v prvi vrsti zasluga g. šolskega upravitelja Majerja, ki je šel od hiše do hiše in je pridobil ljudstvo v vztrajno in odločno propagando za razstavo. Marljivo mu je v tem oziru pomagal tudi g. Agreš. Določitev vrst in vedstredopolni aranžma prireditve a je izvršil naš nedosegljivi sadjarski učitelj g. M. Levstik iz Celja. Tozadevno mu je z vso spretnostjo šlo na roke domače učiteljstvo. Otvoritev razstave se je vršila v nedeljo zjutraj s predavanjem o izboru sadnih vrst in o ekonomični uporabi sadja. Po predavanju pa so imeli posestniki in vsi mnogobrojni ljubitelji naših najplemenitejših gospodarskih panog — sadjarstva in vrtnarstva — v Rimske toplice in v Laškem priliko, pri sadnem ogledu spoznati imena nepoznatih sort, spoznati uporabo raznega sadjarskega orodja in ob pogledu na belopogrjene, z rumenimi in rdečimi žlahtnim sadjem bogato obložene mize, na okusno okrasitev s tihim zelenjem in z zalimi, skromnimi cvetlicami uživati čisto, neskajeno veselje in tiho radost. Uspeh razstave ni bil samo gospodarski, ampak tudi vzgojni. Rimske toplice, ta čarobni planinski kotiček, pa nam je v svoji ljubki, jesenski zasanjanosti nudil to nedeljo brez običajnega tujkega in gostilniškega hrupa in trušča mnogo iskrenega uživanja in prisrčne domače zabave. — F. W.

Razstava plemenske živine za laški okraj. Dne 22. sept. je priredil okrajni zastop v Laškem za celi laški okraj razstavo plemenske govede muredolske pasme v Šmarjeti pri Rimske toplice z namenom, da se pospešuje muredolska pasma, ki v tukajšnjem okolišu od vseh pasem najboljše uspeva. Razstave se je udeležilo 140 živinorejcev z 200 glav plemenske živine. In sicer je bilo: 25 odraslih bikov, 10 bikov od starosti od 6 do 18 mesecev, 120 krav (s svežim mlekom, brejih iz s teleti) in 45 telic nad 1 leto starosti. Posebno vrsto je tvorilo 30 krav in telic, nakupljenih po tukajšnjem okrajnem zastopu meseca maja na Planini in Dohju in razdeljena med najboljše rejce. To živino sta pogledala strokovnjaka gg. oblast. kmet. ref. Černe in tajnik kmet. družbe inž. Lah in ugotovila, da odgovarja pasmi tukajšnje živine (muredolska), da je lepe zunanosti, za plemo sposobna in za napredek tukajšnje živinoreje velikega pomena. V splošnem je bila živina prvovrstna, po večini sivopšenična. Posebno so se odlikovale občine Marijagradec, Jurkloster in Sv. Lenart, kjer uspeva res prvovrstna živina muredolske pasme. Zato je tudi bilo izbiranje živine za nagrado zelo težavno, ker je bila vsa živina lepa. Če bodo sredstva na razpolago, se bo v tej meri napravilo še mnogo koristnega.

Trgovina s hmeljem. V Savinjski dolini se cene hmelju gibljejo do največ 54 Din za 1 kg. Kupčija je v splošnem zelo mrtva. Kljub temu, da je na inozemskih tržiščih razpoloženje precej čvrsto, je v Savinjski dolini izredno mirno in se cene nikakor nočejo znatneje popraviti. Najbolj drže cene k tlom hmeljarji onih krajev, ki so se šele letos ali lani posvetili hmeljarstvu in ki prihajajo sami ponujati blago v Zalec ali druga važnejša središča savinjskega hmeljarstva ter se tam pobotajo s kakšnim kupcem včasih za res sramotne cene.

teljev, katerim bodi na tem mestu izrečena naša prisrčna zahvala. Bog živi! — Odbor.

Kostrivnica. Se enkrat opozarjamo vse prijatelje na veliko orlovsko prireditev prireditve v Kostrivnici dne 2. oktobra, ob priliki 5letnice odsekovskega obstoja. Naj si vsak bližnji ogleda to slovesnost, katere je zadnja v tem letu v cellem rogaškem in šmarskem okraju. Spored bo sledeči: Ob pol 2. uri sprejem gostov in spreved v Kostrivnico, kjer se vrše na to večernice in procesija. Spreved na telovadišče, kjer bo kratek pozdrav in govor. Nato telovadba članov, članic, moškega in ženskega naraščaja. Naj nikdo ne zamudi te redke slovesnosti. Svira godba iz Šmarja. Bog živi! Odbor.

Viničarski vestnik.

Gornja Radgona. Dne 18. t. m. se je vršil v Zbigovcih pri g. Puharju strokovni sestanek tukajšnjih organiziranih viničarjev. Udeležba preko 100 viničarjev je pokazala zavest in popolno zanimanje za nad vse prepotrebno stanovsko združenje. Poročal je tajnik centrale tov. Rozman o nalogah organizacije, katere imamo izvesti v bližnji bodočnosti. Navzoči so z navdušenjem odobraval enournu izvajanja govornika. Mnogi viničarji se niso mogli ločiti od svojega voditelja in zastopnika in želimo, da bi se viničarski zakon tudi v resnici uzakonil. Želimo večkrat takih zborovanj, ker edino v organizaciji se moremo uveljaviti in strokovno, kakor tudi splošno izobraziti ter si medsebojno pomagati v prilikah nesreče. Pozivamo vse viničarje naše okolice, da se nam pridružijo, ne meneč se za obrekovanje naše organizacije predvsem demokratskih nasprotnikov.

Za razvedrilo.

100 glav živine za 100 goldinarjev. (Poslal J. J. Grušove, Prihova.) Nekaj mesar pošlje svojega pomagača, naj gre kupiti sto glav živine za 100 goldinarjev, in naj plača telela po 5 krajcarjev, vole po 5 goldinarjev in krave pa po 1 goldinar. Koliko telet in koliko volov in koliko krav je mogel kupiti, da jih je bilo skupaj sto glav živine za 100 goldinarjev?

Neprijetno. Pri gosposkem obedu so jedli le dobre reči, zato seveda v veliki obilnosti. Ko so vstajali, pa so ne-

kemu gospodu hlače počile, kar je povzročilo poseben glas. Gospa, ki je sedela poleg, je ogorčeno pripomnila: »Kaj takega se mi pa še ni pripetilo!« Gospod pa jo je mirno vprašal: »Ali se je to vam pripetilo? Sem mislil, da meni!«

Štedimo! Mož in žena sta hodila v gostilno. Mož je spil vsakokrat več vrčkov piva in žena več čas kave. Ker pa zaradi male plače to ni več šlo, je rekel mož gostilničarju: »Zanaprej bo žena pila pivo in jaz kavo!« — »Zakaj?« — Mož je odgovoril: »Na ta način bom dosegel, da nekaj prihranim, ker žena bo izpila k večjemu en vrč piva in jaz k večjemu eno čašo kave!«

Slaba vest. Učitelj je v šoli razlagal, kaj je slaba vest, ter je hotel to tudi nazorno podati, zato je vprašal: »Janez, povej, kaj je človeku, ki se vso noč na postelji premetava in ne more spati?« — Janez je odgovoril: »Bolhe ga grižejo!« (»Iz otroških ust«, še niste naročili, kako se boš te po dolgih zimskih večerih razvedrili? Pišite po nje v Tiskarno sv. Cirila v Mariboru.)

Katehet-abstinent je razagal v šoli, kako je to tudi Bogu všeč, če je človek abstinent. Pa ga je eden izmed učencev vprašal: »Ali je bil naš Gospod tudi abstinent?« — Katehet je bil v zadregi, iz katere pa mu je pomagal učenec sam, ko je rekel: »Ni bil abstinent, ker on je vedel, kdaj je dosti, mi moramo biti, ki tega ne vemo!«

Mariborska porota.

Nečloveški sin.

V ponedeljek je začelo jesensko porotno zasedanje. Kot prvi slučaj se je obravnaval očetomor, ki je bil preložen pri poletni poroti radi zaslivanja novih prič. Na zatožni klopi je sedel komaj 20letni kočarski sin Jožef Šilak iz Bitovščaka. Obtoženi Jožef je sin Tomaža Šilaka, a popolnoma izprijen fant. Oče Tomaž je dal sina učiti trgovine, a so ga odslovili iz uka, ker je bil nepoštenih rok. Moral je v bližini doma služiti kot hlapec. Stari Tomaž je bil vdovec, posestva ni prepustil svojim trem sinovom, ampak so se ti bali, da se bo oče še enkrat oženil. Ze 15. maja 1926 je nekdo obstrelil starega v noči skozi okno, ko se je ta spravljal k počitku. Obstreljenega so prepeljali v bolnico v Ormož, kjer je okrevljal in se vrnil na svoj dom. Dne 27. decembra 1926 je padel